

57984

SZTE JGYTFK DIPLOMÁSOK KÖRE

2005./II.



Hírlevél

Csillagszemű Juhászt választottak

A háromnapos Juhász Gyula Napokon (2005. április 12-14.) a hallgatók megválasztották a Csillagszemű Juhászt és a királyt

2005. április 12-én, kedden délben ünnepélyesen megkezdődtek a IX. Juhász Gyula Napok. Köszöntőt Galambos Gábor, az SZTE JGYTFK főigazgatója és Nagy Zoltán Péter, a Hallgatói Önkormányzat elnöke mondott.

A névadó Juhász Gyula szobránál Galambos Gábor főigazgató a Tanárképző Főiskola oktatóinak-hallgatóinak összetartozásáról, közösségi tudatáról beszélt, hangsúlyozva a főiskolai szellem erősítésének szükségét. (Erre bizonyosan szükségük is lesz, mert a szegedi tanárképzés egyre inkább versenyhelyzetbe hozza az egyetemi karokat és a főiskolát, ahol egy-egy intézmény vonzereje hallgatói programjainak megtartó erején is múlik.)

A Juhász Gyula Napok programja idén is háromnapos volt, amelynek végén ismét megválasztották a Csillagszemű Juhászt,



amely tisztségre idén 8 juhász és csapata, „juhai” pályáztak. A programok idején Szeged nagyobb közterein főiskolai csapatok léptek föl, hogy nyilvános vetélkedőn győzzék meg a zsűrit és a szegedieket alkalmasságukról, rátermettségükről a Csillagszemű Juhász címére.

A Juhász Gyula Napok rendje szerint idén a tavalyi Csillagszemű a ceremóniamester, hallgatói szóhasználatnál „Ivó” király volt az, aki a csütörtök esti vetélkedők után átadta posztját utódjának, „Krisz Iljics” Csillagszemű Juhásznak, aki egy teljes esztendeig uralkodik és vezényli a Tanárképző Főiskolai Kar minden jelentős hallgatói kulturális és sportprogramját.



Hírlevél SZTE JGYTFK Diplomások Köre 3



„Kitartással és elkötelezettséggel”

Beszélgetés dr. Forgácsné dr. Drahota Erzsébettel

Hétfőn reggel kevés mosolygós emberrel lehet találkozni. Ha azonban kisétál valaki a Hattyas sori épületekhez, akkor nagy valószínűséggel rátalál a Német Tanszék vezetőjére, dr. Forgácsné dr. Drahota Erzsébetre. Bár nem egyszerű egy ilyen egység irányítása, ő mégis mosolygósan, vidáman vág neki a hétnek – és ahogy beszélgetésünkben kiderült, a „civil” életben is igyekszik derűvel szemlélni az eseményeket.

– Milyen emlékeket őriz a gyermekkoráról?

– A gyerekkoromról nagyon idillikus képek vannak, bár nem volt jó a családom anyagi helyzete. A szüleim nagyon egyszerű, tanulatlan emberek voltak, egy Szentes melletti tanyán születtem, csak hároméves koromban költöztünk be a városba. Szegények voltunk, de én ezt gyerekként természetesen nem éreztem. Abban, hogy ilyen lettem, amilyen, nagy szerepe van a szorgalomnak és a kitartásnak, amit a szüleimtől örököltem. Ugyanakkor én ezt soha nem erőlködésként éltem meg. A nagymamával sok időt töltöttem, mert a szüleim rengeteget dolgoztak, és tőle van a vidámságom, a pozitív beállítottság. És az is, hogy nagyon szeretek beszélni! Ez fontos dolog, ha valaki tanár akar lenni. Ha sorba veszem, hogy még kik hatottak rám, akkor az elsős tanárnénimet sem hagyhatom ki. Tőle kaptam ugyanis életem meghatározó

pofonját. A pofont azért kaptam, mert nem csináltam meg teljesen a házi feladatot: nem vágtam ki az írott „a” betűt a betűkírakóból, mert még csak a nagy nyomtatottat ismertem. A pofon azt jelentette: „nincs mellébeszélés, ha valamit nem tudsz, akkor kérdezd meg, de ha nem teljesíted a kötelességed, akkor nem fogsz az életben előre jutni”. A helytállásra való készítetés egyébként valószínűleg genetikusan bennem van. Amikor óvodába mentem, akkor azt mondtam a szüleimnek, hogy „most kezdődik az élet”, tehát erre is mint egy feladatra tekintettem.

– A német nyelv iránti elkötelezettség is a családdhoz köthető?

– Nem, csak a tanulmányaim során kerültem kapcsolatba az idegen nyelvekkel. Amikor általános iskolába jártam, az orosz tagozatos osztály volt az elit osztály, a szüleim pedig igyekeztek nekem a legjobbat kiválasztani. Így először oroszot tanultam, később különórákon németet, a gimnáziumban pedig angolt. Oroszul nagyon jól tudtam, volt, hogy országos versenyen második voltam. Az első diplomámat az akkori JATE-n, magyar-orosz szakon szereztem. Először a Vedres István Építőipari Szakközépiskolában tanítottam magyarul és oroszot, akkor még úgy tűnt, hogy ezzel a szakkal sokáig lehet boldogulni. Amikor már a fi-am is megszületett, férjem lektori munkavállalása miatt kimentünk Németországba





négy évre, ez alatt az idő alatt szereztem meg a német diplomámat: felvételiztem a JATE-ra, Göttingenben pedig vendéghallgatóként tanultam. Magyarországi látogatásaim mindig vizsgákkal teltek. Minden kötelező olvasmányt eredetiben olvastam el. Mikor kimentünk, akkor azért még nem volt túl magas szinten a némettudásom, de aztán eljött az az idő is, hogy már nem tudom megmondani, hogy egy filmet magyarul vagy németül láttam-e.

– Göttingenből egyenes út vezetett a főiskolára?

– Én már akkor szerettem volna a felsőoktatásban dolgozni, amikor a Vedresben tanítottam – de nem azért, mert a középiskolát nem szerettem, ott is nagyon jól elboldogultam. Csak éppen egy idő után

már kicsit fásaszto és egyhangú minden nap ugyanazt csinálni. Emellett más céljaim is voltak, szerettem volna tudományos munkával foglalkozni, hiszen az egyetem alatt TDK-ztam is, pályamunkákat írtam. Még nem volt meg a németes diplomám, amikor egyszerűen körbekérdeztem a JATE-n, hogy van-e hely, de nem volt. Bernáth professzor úr viszont beajánlott a főiskolára, és '92-ben kerültem végül ide, az akkori tanszékvezető, Földes Csaba ugyanis tudott nekem állást ajánlani. Választani nem lehetett, hogy mit szeretnék tanítani, de a nyelvészet adott volt, így stilisztikát, lexikológiát, illetve fordításelméletet és -gyakorlatot tanítottam. 1998 óta vagyok tanszékvezető, először egy egyéves, majd két hároméves megbízást kaptam, 2006 nyarán fog lejárni a mostani.



– Említette az előbb a családot. Mivel foglalkozik a férje, illetve a gyermekei?

– A férjemmel az egyetem első évében ismerkedtem meg. Akkor voltak „jóakaróim”, akik azt mondták, hogy nem lesz annak jó vége, ha egy családban a férj és a feleség is ugyanazzal foglalkozik, ami a mi esetünkben a nyelvészet. Erre azonban az élet rácafolt! Ő magyar nyelvészettel foglalkozik (bár tanult németet is), a Bölcsészettudományi Karon a Magyar Intézet vezetője, dékánhelyettes. Voltak közös óráink, és egy viszonylag unalmas előadáson nem tudtunk mit csinálni, csak jó alaposan szemügyre vettük egymást... Azt egyébként én sem szeretném, ha mindketten teljesen ugyanazt csinálnánk, de szerencsére egy picit eltérő közegben vagyunk. A sok közös probléma miatt viszont sokat tudunk egymásnak segíteni. A lányom, Angéla másodikos egyetemista Pesten, a Közgázon. Imádja a matematikát, nagyon jó tanuló, és a nyelveket is szereti: németből, angolból és franciából van felsőfokú nyelvvizsgálója. A fiam most fog érettségizni, ő is Budapestre szeretne menni, neki is van három – még „csak” középfokú – nyelvvizsgálója. Rajta keresztül tapasztalom meg a kétszintű érettségi-felvételi rendszert. Nagyon sajnálom a szülőket és a gyerekeket is, ők biztosan ki fognak készülni pszichésen és fizikailag egyaránt. Ott kezdődnek a problémák, hogy elég bonyolult kitölteni a felvételi lapokat. Ez még a mi családjunkban is nehézséget jelentett, pedig mi azért benne vagyunk ebben a rendszerben. Azok a szülők, akik még ennyire sem látják át a dolgokat, szinte megoldhatatlan feladat előtt állnak.

– A tanszékevezetés mellett milyen tudományos munkával foglalkozik?

– A témáim között vannak átfedések. Sokat foglalkoztam frazeológiával, vizsgáltam a régi nyelvhasználatot is, de most már inkább a mai nyelvet kutatom: az egyes szövegfajtákban milyen módon használjuk a szólásokat és közmondásokat. Vizsgálom ezeket a nyelvi viccekben, a reklámok nyelvében, irodalmi szövegekben és a sajtó nyelvhasználatában. Leginkább az érdekel, hogy miért keletkeznek az úgynevezett közmondás-persziflázsok, vagyis közmondásferdítések, illetve az, hogy ezeket hogyan lehet fordítani: Esterházy Péter, Garaczi László műveivel foglalkozom főleg, ezeknek a német nyelvű fordításait vizsgálom. Ezen kívül a reáliákat, vagyis a kultúrspecifikus elemeket is kutatom, hogyan lehet ezeket egy másik nyelvbe átültetni, milyen fordítási stratégiákat lehet alkalmazni. Régebben az etnosztereotípiák, a kisebbségekkel szembeni előítélet nyelvi megjelenési formái is kutatási területem volt. A központi téma a nyelvi játék, a nyelvi kreativitás. Ilyen könyvön dolgozom most is: a hanggal való játéktól a szavakkal való játékig ennek minden nyelvi szinten való megjelenését vizsgálom az előbb említett négy területen, leginkább a németben és a magyarban, de veszek hozzá angol és orosz példákat is.

– Honnan ez az érdeklődés?

– A frazeológia át- meg átszövi a témáimat, ezt Velcsov Mártonné tanárnőnek köszönhetem, akinél az egyetemen a TDK-dolgozataimat írtam, és aki ma is nagyon sokat segít. Ő adta egyszer azt a feladatot,

08 2900101012008 290





SZTE JGYTFK Hallgatói ajándékbolt

www.jgytf.hu

SZTE JGYTFK

kht@jgytf.u-szeged.hu

Tamási Áron Klub

6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.

Telefon: +36-62/544-780

Nyitva: H-Cs: 9-16.30, p:9-14



„Vigyázz! Főiskolások!” póló

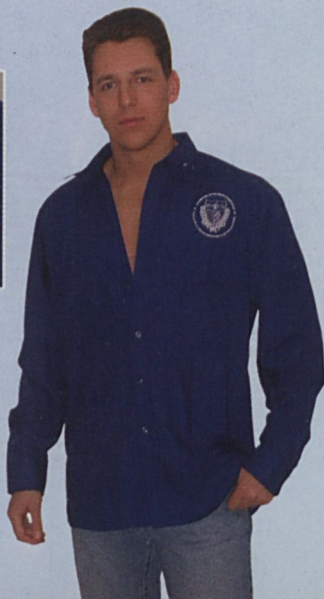
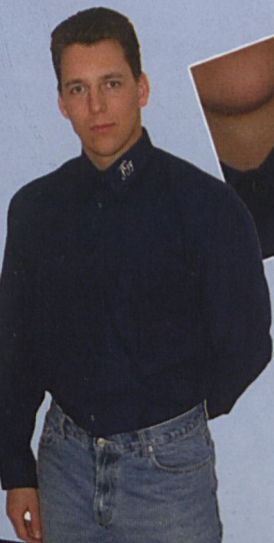
1500 Ft

fehér, fekete színben, fiú, lány

JGYPOF012, JGYPOF013,

JGYPOF014, JGYPOF015

Diplomások Köre: 1275 Ft



Főiskolai ing

4500 Ft

kék, sötétkék

kód: JGYING01, JGYING02

Csak megrendelésre!

Faculty of Juhász Gyula
Teacher's Training College

Top, pántos
elegáns betű, modern betű
kód: JGYTOF001, JGYTOF002

Diplomások Köre:
1020 Ft

1200 Ft

Top, ujjas – elegáns betű,
modern betű

kód: JGYTOF001, JGYTOF002

Diplomások Köre: 1275 Ft

1200 Ft

Faculty of Juhász Gyula
Teacher's Training College

„Vigyázz! Egyetemisták!” póló

fehér, fekete színben

JGYPOF005, JGYPOF006

Diplomások Köre:

1275 Ft

1500 Ft

Griffes galléros póló

kód: JGYPOU001

Diplomások Köre:
2250 Ft

2650 Ft

University of Szeged póló

kód: JGYPOU002

Diplomások Köre: 1400 Ft

1650 Ft

UNIVERSITY
SZEGED



Egyetemi Arcképcsarnok

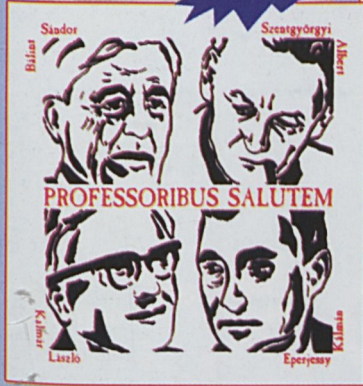
Szegedi Egyetem
kód: JGYPOF010

2000 Ft



Professoribus Salutem
kód: JGYPOF011

2000 Ft



Szegedi Egyetem 1956
kód: JGYPOF008

2000 Ft

TÁK-os főiskolás póló
homok, sötétzöld, piros, kék színben
kód: JGYPOF004
Diplomások Köre: 1275 Ft



1500 Ft

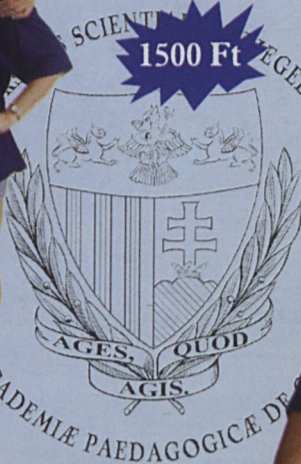
TÁK-os galléros póló
homok színben
kód: JGYPOF009
Diplomások Köre: 1700 Ft

Kari főiskolás
címeres póló
kód: JGYPOF001

Diplomások Köre: 1275 Ft

2000 Ft

1500 Ft





SZTE JGYTFK mappa

fehér, kék

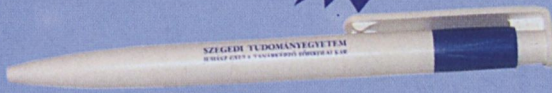
kód: JGYMAF001, JGYMAF002

250 Ft

SZTE JGYTFK toll

kód: JGYTOLLF005

150 Ft



SZTE JGYTFK tépőtömb

kód: JGYPOF003

200 Ft

SZTE JGYTFK öngyújtó

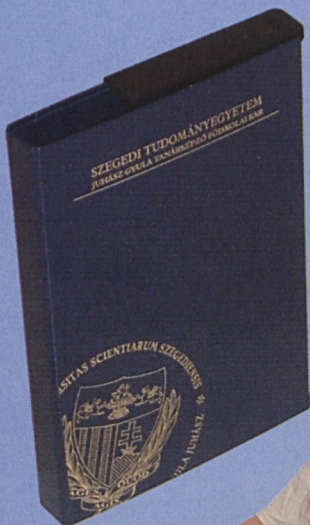
kód: JGYOGYF004

120 Ft

SZTE JGYTFK vastag mappa

kód: JGYMAP01

2700 Ft



900 Ft



Halas, csigás, epres bögre

kód: JGYBOF001, JGYBOF002, JGYBOF003

Diplomások Köre: 1275 Ft



2000 Ft

Pig Brother póló

kód: JGYPOF003

Lézerszalón

- Laminálás → → → → 150 Ft-tól
- Hőkötés → → → → 260 Ft-tól
- Névjegykártyák → → 20 db-tól
- Szakdolgozatkötés → 1500 Ft
- Egyedi pólók tervezése
- A4-es 3000 Ft-tól (polóval)

hogy vizsgáljam meg Heltai Gáspár műveit a közmondások és a szólások használatának szempontjából. Lexikológiából mindig is úgy próbáltam oktatni, hogy az a hallgatóknak élvezetet jelentsen, ne pedig csak magolást.

– 2006-ban óriási változások várhatóak a felsőoktatásban. Hogyan fognak ezek a Német Tanszékre hatni?

– Nem tudom, hogyan tovább, hiszen már nem önálló intézmény vagyunk, hanem kar. Nem lehet tudni, hogy önálló tanszék maradunk-e, vagy a BTK Germanisztikai Intézetével egy intézetet fogunk alkotni. Semmit nem lehet tudni. A bevezetendő rendszerben a tanári és nem tanári szakos hallgatók először egy alapképzésben vesznek részt, és csak a három év után kell eldönteni, hogy valaki tanár akar-e lenni. Kicsit elkeserítő, mert így akadályozzák azokat, akik kezdettől fogva tudják, hogy tanárok akarnak lenni. A folyamatban levő átalakulásokkal az egész, eddig jól működő rendszert szét fogjuk verni. Ez nem csak a hallgatóknak fog konfliktusokat jelenteni, hanem az oktatóknak is. A hallgatók tudása egyébként nagyon „eklektikus”, tehát óriási különbségek vannak köztük. Jó tíz évvel ezelőtt ez még egészen másképp volt – hiszen más volt a felvételi rendszer. Minden felvételizővel találkoztunk, mert nem lehetett mentességgel bekerülni a főiskolára. Tagadhatatlan, hogy nagyon gyenge hallgatók is vannak, de olyanok is, akik szinte anyanyelvüként beszélik a németet, mert nagyon jó tanáraik, iskoláik voltak, vagy éppen valamelyik szülő né-

met. A problémát én nem is ebben, hanem némelyek hozzáállásában látom. Ez az utóbbi időben olyan kollégáknak is gondot jelent, akiknek nagy tapasztalatuk van a felsőoktatásban. Ha ugyanis már az elsősők sem járnak be az órára, annak az lesz a vége, hogy nem fogják tudni letenni az alapvizsgát. Ha a hallgató nincs jelen az előadáson, nem tudunk neki ismereteket átadni. Ez sajnos ilyen „egyszerű”. Emellett persze vannak olyanok is, akik talpraesettek, tudnak és akarnak is kezdeni magukkal valamit.

– Sok negatívumot említett a felsőoktatás jelenlegi és eljövendő helyzetéről. Mi jelenti a pozitívumot?

– A mi kitartásunk és elkötelezettségünk! Én most vezetőként és oktatóként inkább a negatív dolgokat látom. Amikor idekerültem, egy-két évre még lehetett tervezni, az az időszak viszonylag belátható volt. Ma már ez nem megy. Rengeteg diplomás kerül ki a felsőoktatásból, szinte mindenki megszerez legalább egy felsőfokú végzettséget igazoló papírt. Ez bizonyos szempontból csalás, hiszen nem biztos, hogy lehet vele valamit kezdeni. Aztán jön az újabb diploma, meg a nyelvvizsga, ami még mindig nem jelent garanciát semmire. Emellett elveszik a mai gyerekek fiatalosága: az igazán „hajtósoknak” nincs idejük arra, hogy elmenjenek moziba, szórakozni, vagy akár sétálgatni. Az én fiatalkoromban azért ez még másképp volt.

Vörös Eszter



Három nemzedék

Érdekes és rendhagyó öregdiák rendezvénynek adott otthont Szegeden a Közéleti Kávéház rendezvénysorozata május 12-én. A Harminc éve kaptunk diplomát – három nemzedék, egy fődél című kávéházi este ezúttal a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar Dísztermében került sor.

Dr. Homor Géza, az est házigazdája, a kar főigazgató-helyettese köszöntötte a szegedi tanárképzőn végzett hallgatók három generációját. A zsűfólásig megtelt több száz fős teremben tanárok és diákok személyes élmények alapján diskuráltak a szegedi tanárképzés, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola múltjáról, jelenéről és jövőjéről. És hogy kik is voltak a beszélgetésre vállalkozó „öregdiákok”, akiknek ma is a tanárképző a második otthonuk? Például Vidács Ferenc az Alkalmazott Társadalomtudományi tanszékről, aki már a 30 évvel ezelőtt diplomázókat is tanította, és



jelenleg is a főiskolai karon dolgozik, de megjelent Tuskó László is a Biológia tanszékről, vagy Farkasné Szolnoki Márta, a kar gyakorló általános iskolájának szakvezető tanára, aki már 30 éve is szakvezető volt. A második nemzedéket Szappanos Éva biológia-rajz szakon 30 éve végzett öregdiák, Szekeres Ferenc, a Rajz tanszék jelenlegi oktatója, és a rendezvény fő szervezője, a biológia-rajz szakon 30 éve végzett Farkas Olga tanárnő, jelenleg a Neveléstudományi tanszék docense képviselte. A harmadik nemzedéket pedig jelenlegi „jugyus” hallgatók alkották, Egerváry Zsuzsa, Földinszki Janka, Szilágyi Anikó, és a szintén a főiskolán végzett, jelenleg a Szentesi Alapfokú Művészeti Iskolában tanító Istvánfy Ilona.

A jó hangulatú beszélgetés nem tudta – tán nem is akarta – elkerülni az aktuális kérdést: van-e jövője a tanárképzésnek, a szegedi tanárképzőnek? Melyek azok az értékek, melyeket meg kell őrizni, és nem



szabad feláldozni az elüzetiesedett tudásgyár – a modern vagy azzá válni kívánó egyetem – oltárán.

A hallgatói generációk arra keresték a választ, hogy a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar ilyen érték-e. Két órát töltve a Díszteremben a válasz egyértelműen kristályosodott. Arra az intézményre, amelyet ennyire tudnak szeretni, amelyet egy mástól időben távol lévő generációkat pusztán az emlékek, hagyományok, szakmai értékek és alapvetések mentén ennyire egybeköt, arra szüksége van, és szüksége lesz a magyar társadalomnak.

A rendkívül jó kedélyű és optimista rendezvény után hazafelé tartva az ötlött eszembe, talán az örök felsőoktatás-reformer oktatási minisztereket és intézményvezetőket, rektorokat és dékánokat hívós eleganciájú, de lázas terveket szülő irodáik mélyéről előcsalogatva be kellene ültetni a hallgatók közé, hasonló rendezvényekre. És akkor talán megértenék, hogy mitől lesz jó pedagógus valakiből, és mitől lesz jó pedagógusképző intézmény egy főis-



kolából, és akkor talán a dúsan zöldellő, évszázadokon át ápolt, de nem feltúrt angol gyepehez hasonlóan a magyar felsőoktatás is képes lenne az értékek folyamatos előállítására.

Sajnos, amíg a pénz a mindenható úr, addig erre kevés az esély, noha a legendás pedagógus, Nagy Sándor szavaival élve a drága oktatás lehet rossz, de a jó oktatás sohasem olcsó!

Döbör András

Támogatóink:



**Juhász Gyula
Tanárképző
Főiskolai Kar**



Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar Diplomások Köre Hírlével • Az SZTE JGYTFK egykori hallgatóinak • Kiadja: „Ages Quod Agis” Hallgatói Szolgáltató és Információs Központ Közhasznú Társaság • Szeged, Boldogasszony sgt. 6. • Tel./fax: (62) 546-070 • Honlap: www.jgytf.hu • E-mail: kht@jgytf.u-szeged.hu • Felelős kiadó: Döbör András • Szerkesztő: Alattányi István • A borítót és a reklámdalakat Forró Lajos tervezte • Korrektúra: Szél Ildikó Melinda • Nyomta: Bába és Társai Kft. Tel.: (62) 464-015



Szegedi staféta diákoktól, nem csak diákoknak



Különös sétát tehet az írás és a képzőművészet világába az, aki az ünnepi könyvhétre Szegeden megjelent Tisza-parti staféta című kötetbe lapoz bele. Az album a szegedi tanárképző főiskola egykori hallgatóinak munkáiból nyújt izgalmas válogatást.

Jancsák Csaba főiskolai tanársegéd, az antológia egyik ötletgazdája a bemutatón hangsúlyozta: a pedagógusképzésben részt vevő hallgatók és oktatók sajátos világot képviselnek.



A szegedi tanárképzés során valóban ki-művelt emberfők képzése zajlik, amelynél az utókorra hagyományozás, a tantárgy szerete-te és a vonzódás a tanári mintaadás iránt szempontrendszere a döntő – hangoztatta Jancsák. Az antológia szerzőgárdája sajátosan szegedi és sajátosan tanárképzős – emelte ki az oktató, hozzátéve, hogy egy ehhez hasonló album kiadásának gondolata bárhol másutt is megfogalmazódhatott volna, de a kötet megvalósulását tekintve az egyik legjelentősebb olyan művészeti album, amely az idei könyvhéten megjelent.



Békési Imre, a kötet szerkesztőbizottságának elnöke szerint a klasszikus „mester és tanítvány”-kép megidézésekor nem mindig szokott megjelenni mind a két fél. Példaként az intézmény korábbi almanachjait említette, amelyek mindenekelőtt a szegedi tanárképző oktatóit mutatják be, holott az itt végzett hallgatók – Romsics Ignáctól Szepesi Attilán, Simai Mihályon, Lezsák Sándoron

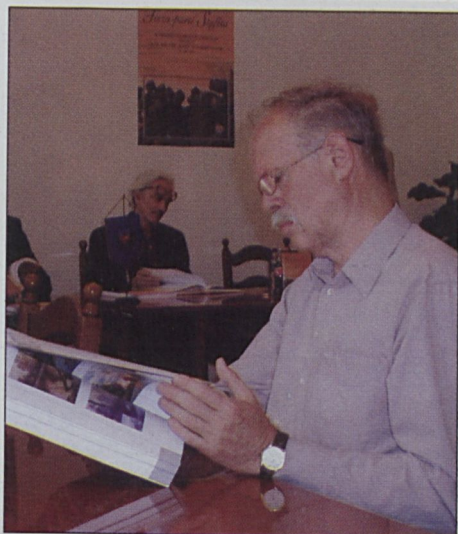
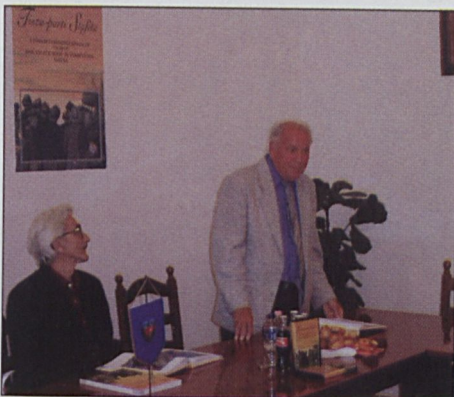


vagy Darvasi Lászlón át Papp Györgyig – tudományos, irodalmi, művészeti „értékén” mérhető le leginkább, kik oktatnak, oktattak az ország egyik legrégebb pedagógusképzőjében, mely ebben a formában 1948 óta létezik Szegeden (elődintézménye 1928-ban jött létre, de a gyökerek még régebbre, az 1870-es évekig nyúlnak vissza).

„Ezért külön köszönetet érdemelnek a kezdeményezők, Jancsák Csaba és Döbör András” – zárta szavait a szerkesztőbizottság vezetője. Galambos Gábor, a JGYTFK főigazgatója a kötet kapcsán utalt azokra a pengéváltásokra, mely a Bolognai Folyamat által bevezetni tervezett háromszintű képzés kapcsán a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kara, illetve a Bölcsészkar és a Természettudományi Kar között a jövőt illetően kialakult. A kötet létrehozásakor és a kar vezetése általi támogatásakor az illetékeseket az is motiválta, hogy demonstrálják: voltak és vannak értékek a „főiskolán”, azaz a tanárképző karon belül, amelyeket meg kell őrizni.

Egyszersmind reményének adott hangot, hogy a kötet egy sorozat első darabja, amelyben írók, költők, képző- és iparművészek alkotásai nyertek bemutatást, de a folytatásban lehetőség lesz felvillantani az intézményben végzett sportolók, újságírók, tudósok, politikusok, államférfiak munkásságának egy-egy darabját is. A korlátozott példányszámban az ünnepi könyvhétre megjelent kötet 79, egykor a szegedi tanárképzőn végzett író és művész alkotásait gyűjti csokorba.

Haág Zalán István



Puhaborítós 4462 Ft

Keményborítós

6300 Ft



Kapható, illetve megrendelhető a Hallgatói Ajándékboltban
(Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar főépülete, Tamási Áron Klub, 6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.)